

— en interessant Lov, i hvilken der stadig henvises til det gamle Testamente, først faar man Straffebestemmelsen, og saa staar der i Paranteses f. Eks. 4de Mosebog, 2det Kapitel, 3dje Vers; man paaviser stadig den nøje Overensstemmelse mellem Straffeloven og det gamle Testamente. I denne Lov bliver Utugt, vel at mærke Utugt i Almindelighed, ikke særlig som Erhverv — det er en retsferdig Lov, og det var Mose Lov ogsaa — straffet med Pisk, noget lignende for alle Mænd, som det ærede Medlem i sit oprindelige Forslag vilde have indført for de unge Mænd, der gav Betaling for Utugt; vare de under 18 Aar, skulde de have Pisk, vare de over 18 Aar, slap de. Jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem vilde føle sig videre tiltalt af eller vilde gaa med til alt, hvad der staar i denne Lov eller overhovedet paa ethvert Punkt vil gaa ind paa dens Betragtningssmaade. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vilde være imod saadan noget som at det, at tilbede Gud i et malet Billede eller ikke at helligholde Søndagen, straffes med Døden, men jeg er ganske vis paa, at det ærede Medlem ikke vilde holde af en Straffebestemmelse, som jeg har funden, i samme Lov, nemlig at enhver, som taler ondt om Ministrene, bliver straffet med Døden. Det tror jeg ikke, at det ærede Medlem vilde synes om, men der henvises til Kongernes Bog, andet Kapitel 8de, 9de og 46de Vers (S. Holm: Det gælder vist om Præster). Nej, om Forladelse, det er Ministre. Jeg tvivler ikke om, at ingen af de ærede Medlemmer efter denne Lov vilde have faaet Pisk, men jeg er ganske sikker paa, at adskillige af dem vilde være blevene hængte.

I min Betragtning er jeg gaaet ud fra, og jeg er bleven bestyrket deraf af den ærede Ordførers Udtalelser, at det nye Ord, som er blevet indført i Lovforslaget, nemlig „Næringsvej“, i Stedet for „Erhverv“, i og for sig ikke gør nogen Forandring, at det er en redaktionel og rent sproglig Rettelse. Derfra er jeg gaaet ud, hvis jeg imidlertid skulde tage fejl her, hvis der virkelig foreslaas en Realitetsændring, ja, saa vilde Forholdet naturligvis stille sig ikke alene noget, men meget anderledes. Forslaget bliver da omtrent lige uretsferdigt, omtrent lige udemokratisk, men aldeles utvivlsomt meget mindre puritansk. Hvis Ordene „Utugt som Næringsvej“ skulle opfattes saaledes, at Utugt altsaa ikke som tidligere skal straffes som Erhverv, men kun som Hovederhverv eller som eneste Erhverv, ja, saa er Sagen en helt anden. Det er jo nu til Dags let at fastslaa, hvad man forstaar ved Utugtserhverv. Om Utugtserhverv bliver en Kvinde overbeviset, naar hun er

bleven overbeviset om en Gang at have bedrevet Utugt mod Betaling, efter i Forvejen at være bleven advaret en Gang, selv om denne Advarsel havde været ubegrundet, det gør ingen Ting, saa bliver hun straffet efter Straffelovens § 180. Det vide alle, det er Domstolenes Praksis. Det er muligt, at Udtrykket „Næringsvej“ betegner noget andet, og jeg er tilbøjelig til at antage det, siden man har ombyttet det fastslaaede Udtryk. I saa Fald er altsaa Utugt som Erhverv efter den ærede Ordførers Forslag tilladt, og det er kun Utugt som Næringsvej, der er forbudt. Men skal det være Meningen, tror jeg, at vi komme meget langt over ad liberal Side til. For det første vil man nu se, at enhver Kvinde, som ikke driver Utugt som Hovederhverv, men blot som Erhverv, er fuldstændig straffet, efter at § 180 er forsvunden i den oprindelige Skikfelse. Naar hun blot kan konstatere, at de 49 pCt. af hendes Indtægt hidrøre fra Utugt, men derimod 51 pCt. fra andet Erhverv, vil hun ikke være det mindste strafbar, hun vil være lige saa borgerlig hæderlig som vi andre. Straffeloven har ikke det mindste med hende at gøre. Denne Blandingsbestemmelse vil være meget vanskelig at gennemføre. Vi have jo i Margarine-loven haft noget lignende. Efter denne Lov er det tilladt at blande højst 50 pCt. Smør med 50 pCt. Margarine. Det har vist sig at være overordentlig vanskeligt, den mikroskopiske Undersøgelse sviaer overordentlig hyppig paa det Punkt. Men naar vi skulle til at undersøge, hvor mange pCt. Utugt og hvor mange pCt. hæderligt Erhverv der findes i en Kvinde's Liv, ved jeg ikke, hvorledes vi skulle bære os ad, det bliver vist en overordentlig vanskelig Opgave, naar man ikke, som i Margarine-loven, har en autoriseret Bogføring at holde sig til. Man maa vel ogsaa, naar der er Tale om Næringsvej, konstatere, at vedkommende har drevet Utugt med flere; kort sagt, Bevisbyrden vil blive saa tung, saa det vil blive saa vanskeligt for det offentlige at overbevise en Kvinde, at det, som den ærede Ordfører tilfugter med Forslaget, næppe vil naas. Tværtimod, vi ville saa et Sodoma her i København langt, langt værre, end vi nu have det. Man vil som sagt aldeles ikke kunne komme Utugt som Erhverv til Livs, fordi man skal have udtrykkelig konstateret, at det har været en Næringsvej, et Hovederhverv, saa det er med dette Forslag, som det var med det forrige; man kan saa ud af det, ganske hvad man har Pift til. Det er noget tilsvarende til, hvad der tages ud af en Tassenspillers Hat, vil man kalde det en